

Miroslav Vlach přivezl z mistrovství světa v ROB stříbro

Cheb – Nejlepší radioorientační běžci se po sedmi letech sešli opět v Srbsku, tentokrát ve známém horském středisku Kopaonik na jihu země. Závodilo se v těžkém terénu přírodního parku v nadmořské výšce od 1300 m do 1700 m nad mořem. Pořadatelé připravili před samotným šampionátem čtyřdenní mezinárodní závody, takže mnozí závodníci, včetně českých, si vyzkoušeli, co je čeká při ostrém startu na mistrovství světa. Česká výprava, čítající 36 členů (juniorů, seniorů, veteránů a realizačního týmu), z toho 31 závodníků, se na místo konání dopravovala postupně. Někteří absolvovali jak čtyřdenní přípravu, tak i samotné mistrovství, jiní postupně dojížděli. Z chebského oddílu se tentokrát nominoval pouze Miroslav Vlach st. v kategorii M50.

„Na šampionát jsme vyráželi v pátek odpoledne, resp. večer, abychom stihli sobotní a nedělní závod. Cesta byla poměrně příjemná, byť to z Chebu do Kopaoniku měří téměř 1200 km. Převážně se ale jedlo po dálnicích (Česko – Slovensko – Maďarsko – Srbsko), pouze posledních 120 km bylo po místních komunikacích. Dojezd ráno v 5 hodin nám umožnil ještě se na chvíli natahnout na nouzové přístýlce u našich kolegů, kteří přijeli již ve středu.“ vzpomíná Miroslav Vlach senior, člen chebského oddílu ROB.

V okolí Kopaoniku jsou pouze dvě orientační mapy, jedna ve vzdálenosti 8-10 km, druhá v bezprostřední blízkosti lyžařského střediska. Na nejvzdálenějším konci mapy Hajdučka česma, na jejím se-

verním konci, se běžely oba dva, resp. všechny čtyři závody mezinárodního kempu. Dva dvoutmetry a dvě osmdesátky měly vždy stejný start a stejný cíl, rovněž kontroly byly rozestaveny podobně. Důležitá ale bylo, že si závodníci mohli v obdobném terénu vyzkoušet zaměrování a seznámit se s charakterem terénu.

„Oba závody, které jsem běžel, byly téměř stejné, pouze na jiných pásmech. Na dvoutmetru (pásmo 144 MHz) byl občas problém s vodorovným umístěním antény na vysílacích, takže signál se různě točil a odrážel, zejména byla-li kontrola v údolí. V této části lesa byl terén poměrně dobře průchodný, což nelze říci o místech závodů samotného mistrovství světa,“ vybavuje si.

Po oficiálním příjezdovém dni a po dni tréninku a slavnostního zahájení, kterých česká výprava využila k aklimatizaci na nadmořskou výšku a absolvovala i výstup těsně pod nejvyšší vrchol (2015 m n.m.), přišel první závod. Část závodníků běžela v pásmu 3,5 MHz, druhá část v pásmu 144 MHz. Závodilo se na mapě Samokovska reka v těsné blízkosti lyžařského centra. Přestože byl start relativně na vršku, trať zavedla závodníky do hlubokých údolí a poměrně brutální stoupání na poslední kontrolu a na cílový maják dokonale prověřili jejich fyzickou připravenost. První závodní den přinesl českým barvám 11 medailí.

„První závod jsme absolvovali v pásmu 144 MHz. Startovní koridor vedl z vršku do mělkého údolí. Z pěti kontrol jsme nehledali kontrolu č. 4, a

protože v koridoru první tři kontroly měřily docela dobře, nechal jsem se unést a seběhl jsem na dno údolí. Odtud jsem zaměřil pětku na severovýchodní okraj mapy, což ovšem bylo špatně. Než jsem na svůj omyl přišel, stálomne to třikrát (cca 15 minut). Terén byl oproti tréninkovému o poznání více členitý, s hlubšími údolími plnými prudkých potoků a velkým množstvím spadáných kmenů. Po nalezení kontroly č.1 jsem pokračoval na pětku a dvojku. Posledně jmenovaná byla umístěna na dně „trojúhelní“ a ze směru od pětky tak zoufale neměřila, že jsem na postupu mezi polomy ztratil dalších 12 minut. Vystoupat pak kolem výškových 150 m přes trojku na maják bylo otázkou výdrže a dostatku fyzických sil. Přestože mnozí soupeři nechali na trati daleko více, nestačil můj výkon na víc než 14. místo a 4. místo v družstvech.“

Druhý den se běžel sprint. Tento závod v pásmu 3,5 MHz na 12sekundové relace byl přílošské evropské premiéře českou doménou a očekávalo se, že i tentokrát získá Česká republika cenné medaile. Samotný závod byl situován do těsné blízkosti lyžařského centra na mapě KONACIA část trati vedla i mezi příkrými sjezdovkami. Zvláštností byla kontrola č. 3 a divácká kontrola, které byly umístěny uprostřed louky s anténou na 6metrovém rybářském prutu. Doběh byl potom po asfaltovém chodníku do samotného centra hotelového komplexu. Pro českou výpravu znamenal sprint 13 medailí.

„Start byl zastrčen za lesním porostem, takže až po vy-

běhnutí na trať se naskytl pohled na závodníky pobíhající mezi sjezdovkami a zarostlými stráněmi. Sprint se běhá dvoukolově, po prvním kole se razí „divácká kontrola“ a jde se do kola druhého. V prvním kole jsem zvolil postup a pořadí kontrol nesice ideální, ale takový, jak ho šla převážná většina závodníků. Na divácké jsem ztrácel pouze 30 sec. na celkové třetího Jiřího Marečka. Na začátku druhého kola

Miroslav Vlach – český reprezentant z ROB Cheb. Foto: archiv

jsem se nechal stáhnout mezi obytné domy a trvalo mi dvě relace, tj. téměř 2 minuty, než jsem pořádně zaměřil kontrolu č. 2 a následně ji dohledal. Zbytek trati včetně doběhu byl už v pořádku. Ztráta byla ale velká, a tak po loňském 4.místě na ME jsem obsadil konečně 6.místo,“ vypráví Vlach.

Druhá klasika se běžela o 300 výškových metrů níže, na mapě Hajdučka česma asi 10

km severozápadně od střediska Kopaonik. Stavitel trati umístil start blízko silnice a závodníky hned po startu vyhnal do prudkého, téměř 80 m vysokého kopce. Terén byl ještě více členitý než při předchozím závodě na mapě Samokovska reka, jedinou útečnou bylo to, že středem závodního prostoru vedla poměrně široká cesta, kterou bylo možno částečně využít. Čeští reprezentanti díky svým zkušenostem, fyzické a technické připravenosti dokázali v tomto závodě získat 17 medailí.

„Tentokrát jsme běželi osmdesátku, což je pro zaměrování přesnější pásmo. Na druhou stranu zde jde o rychlost a vytrvalost. Po vyběhnutí startovního kopce rozměřuji kontroly a volil jsem pořadí 1-4-3-2-M. Jednička je vprostřed mapy, ale od ní na čtyřku vede dobrá cesta. Žádné komplikace mimo pár popadaných stromů nebyly, a tak jsemrazil ve 40. minutě trojku. Tady jsem si nevěšil spodní cesty vedoucí údolím podél potoka pod dvojku a volil jsem cestu přes horní partii. Tam jsem ale musel hodně nastoupat, abych se vyhnul zářezům s polomy. Závěrečný seběh z kopce z dvojky na maják připomínal spíše překonávání vojenských záseků než rychlý běh do cíle. Výsledný čas 76 minut tak dal 6. místo v jednotlivcích a společně se čtvrtým Jiřím Marečkem jsme získali 2. místo v družstvech.“

Poslední závod světového šampionátu je foxoring. Tato disciplína kombinující radiový orientační běh a klasický orientační běh měla na světové scéně svou premiéru. Mapa

Strugara, na které se závod běžel, však moc důvěry nezbuzovala. Stavitel si tentokrát nedal moc práce a postavil kontroly bez větší volby postupu. Závod byl i tentokrát hodně dlouhý a mnozí závodníci stejně jako v předešlých dnech měli problém stihnout časový limit. Po třech vyčerávajících dnech (někteří již i po sedmi závodech) se leckde běželo už jen na morál. Česká výprava se i tentokrát nedala zahanbit a získala celkem 8 medailí.

„Startoval jsem ve skupince asi 8 závodníků, pro většinu byla první kontrola společná. Šel jsem na jistotu a držel jsem se na konci vláčku. Údolí a odbočky Kopaoniku byly zrádné... První kontrolu jsem slyšel asi na 150 m, takže podle předpokladů. Další postup byl už bez problémů, pouze pátou kontrolu jsem podběhl podél potoka za nějakým Američanem a musel jsem se na ni vracet asi 50 výškových metrů zpátky. Postup ze šesté na sedmou kontrolu byl částečně po silnici, z osmičky bylo pak do cíle 1,5 km po asfaltu téměř nekonečných. Čas přes 78 minut znamenal 8.místo v naší kategorii.“

Celková bilance české výpravy je 49 medailí, z toho 19 zlatých, 17 stříbrných a 13 bronzových. Mistrovství světa se zúčastnilo 30 států a na 338 sportovců, na stupně vítězů vystoupili zástupci 18 zemí. Chebský reprezentant Miroslav Vlach st. obsadil v individuálním hodnocení dvakrát šesté, jednou osmé a jednou čtrnácté místo ze 43 závodníků své kategorie, v soutěži družstev pak čtvrté a druhé místo. (vvl)